

[Thoft]

tik. Det er 550.000 mennesker, der sidste år var kommet til at betale for meget i skat, og som stod og skulle bruge pengene, så de accepterede rentetabet og gik til skattevæsenet og bad om at få dem udbetalt i henhold til kildeskattelovens § 55.

Til de radikale vil jeg sige, at jeg er glad for, at de radikale vil være med til at drøfte mulighederne for at harmonisere disse regler. Jeg har allerede påpeget det fuldstændig uacceptable, at folk risikerer at blive flået af skattevæsenet i disse måneder, samtidig med at de har et tilsvarende beløb til gode. Det er ikke acceptabelt. Men jeg er ked af, at det radikale venstre ikke vil være med til at ændre reglerne nu, for det er jo nu, det gælder. Det gælder ikke næste år, for næste år betyder den fremrykkede årsopgørelse, at betalingerne sker i foråret.

VS og fremskridtspartiet vil jeg sige tak for den støtte, jeg fik.

Til allersidst vil jeg sige, at skatteministeren har i virkeligheden begrundet dette forslag bedre end nogen anden. Det gjorde han, da man i november måned 1984 fremrykkede indbetalingsfristen for restskatter. Der var tale om velhaverne. Der var tale om at hjælpe skatteålene, og dér havde skatteministeren hjertet med. Da sagde han – Folketingstiden 1984–85, sp. 2300:

»Når jeg har foreslået, at vi udskyder fristen i 4 uger, har jeg ærlig talt gjort det for at appellere en lille smule til fornuftens navn. Hvordan kan man opføre sin indkomst, før man kender den? Der findes masser af mennesker, ikke blot selvstændige erhvervsdrivende, men også lønmodtagere, der får deres indkomster forskellige steder fra, og som ikke har noget overblik over, hvad de har tjent, før de får deres meddelelser fra banker, sparekasser, arbejdsgivere o.lign.«

Ja men det er jo begrundelsen for, at det er fuldstændig urimeligt, at skatteyderne inden den 31. december skal have begæret den overskydende skat udbetalt.

Når det drejer sig om, at skatteålene skal slippe for at betale renter, altså de, der bevidst har underkalkuleret, og som derfor har betalt for lidt i skat, så har vi skatteministerens hjerte med i sagen, så kan skatteministeren sandelig godt forstå, at det er helt urimeligt, at folk skal aflevere begæringerne eller indbetale restskatten, før de har regnet regnestykket ud. Men når det går den anden vej,

når det drejer sig om de almindelige skatteydere, dem, der ikke er for godt inde i reglerne, og som derfor har betalt for meget, så er hjertet ikke med, så er det papirusseri, så er det administration osv.

Jeg synes, skatteministeren bedre end nogen anden har leveret argumentationen for, hvorfor folk selvfølgelig ikke skal aflevere begæring, inden de har en reel mulighed for at undersøge deres ting.

Til allersidst vil jeg godt sige, at får vi ikke denne regel ændret, så er der kun én måde at ændre den på, og det er, at skatteyderne en masse inden den 1. januar indsender standardbegæring, og dem skal jeg gerne selv mangfoldiggøre, til skattevæsenet om, at såfremt det viser sig, at selvangivelsen kommer ud i skatteyderens favør, så vil man gøre krav på pengene, for så har vi også ad den vej forskertset den mulighed, der i øjeblikket er for, at skattevæsenet sætter sig på de penge, folk med rette har krav på.

(Kort bemærkning).

Arentoft (KF):

Jeg synes nok, der kom en hård bemærkning fra hr. Thoft, fordi han var skuffet over, at der ikke var flertal for SFs forslag. Han sagde »af hensyn til skattevæsenets magelighed«. Jeg synes, det er hårde ord. Jeg har selv en hustru, som er ansat i skattevæsenet, som har forklaret mig lidt om disse ting, og selvangivelserne kommer jo ind her pr. 15. februar normalt, og de skal læses ind og behandles osv. osv., så det er simpelt hen i praksis umuligt at følge SFs forslag.

Men man kunne også godt fristes til at spørge forslagsstillerne, om der måske ligger noget andet bagved, for mange mennesker er jo efterhånden nødt til at gå til revisorer for at få lavet deres selvangivelser, og det skal jo også betales. Er det, for at revisorerne kan få deres penge til tiden, at de gerne vil have disse tilbagebetalinger fremskyndet?

Thoft (SF):

Hr. Arentofts sidste bemærkning vil jeg ikke svare på.

Men når hr. Arentoft siger, at det i praksis ikke er muligt, så taler hr. Arentoft imod bedre vidende, for når det i praksis var muligt i 1984 og i 1983 og i 1982 og i 1981, og sådan kunne jeg blive ved, til vi kom til kil-